

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

19.04.2022 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Obowiązki związane z rozliczaniem opłaty od napojów alkoholowych w małych opakowaniach przez podmiot będący jednocześnie hurtownikiem oraz detalistą, wyroki WSA w Poznaniu z dnia 30 marca 2022 r. w sprawach o sygn. akt III SA/Po 1311/21 oraz III SA/Po 1431/21 ___ 3

Wydatki na parkingi, drogi dojazdowe, ogrodzenia, rozbudowę instalacji i relokację dotychczasowych procesów produkcyjnych stanowią koszty kwalifikowane powiększające pulę zwolnienia z CIT, wyrok WSA w Poznaniu z 15 marca 2022 r., sygn. akt I SA/Po 518/21 ___ 4

Obowiązki związane z rozliczaniem opłaty od napojów alkoholowych w małych opakowaniach przez podmiot będący jednocześnie hurtownikiem oraz detalistą, wyroki WSA w Poznaniu z dnia 30 marca 2022 r. w sprawach o sygn. akt III SA/Po 1311/21 oraz III SA/Po 1431/21

W omawianych sprawach stroną skarżącą była spółka, której przedmiotem działalności jest m.in. sprzedaż napojów alkoholowych, w tym tzw. małych formatów (pojemność do 300 ml). Spółka posiada w tym zakresie stosowne **zezwoleń na obrót hurtowy** tymi alkoholami, jak też **zezwoleń na ich sprzedaż detaliczną**. Spółka powzięła szereg wątpliwości związanych z rozliczaniem dodatkowej opłaty związanej stricte z obrotem ww. napojami w małych formatach, o której mowa w art. 92 ust. 11 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1119 ze zm.). W związku z powyższym, zwróciła się ona do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej o wydanie interpretacji indywidualnych, w celu potwierdzenia m.in.:

A. czy obowiązek zapłaty opłaty przejdzie na Spółkę w sytuacji, gdy pierwotnie zobowiązany do jej uiszczenia Dostawca tego nie uczyni, a Spółka dokona dalszej odsprzedaży napojów do detalisty/konsumenta. Zdaniem Spółki, nie powinna ona być wówczas obciążona opłatą;

B. czy w przypadku zakupu napojów od dostawców zagranicznych nieposiadających zezwoleń hurtowych w Polsce (a więc bez rozliczonej opłaty), które następnie Spółka będzie sprzedawać detalicznie, czy będzie ona zobowiązana do zapłaty opłaty? Zdaniem Spółki, taka działalność (tj. przemieszczanie napojów do własnych punktów detalicznych w celu dalszej sprzedaży) nie jest w ogóle objęta zezwoleniem hurtowym, a więc opłata w efekcie nie wystąpi;

C. czy bezpłatne przekazywanie napojów, od których nie została do tej pory uiszczona Opłata, przedsiębiorcom posiadającym zezwolenie detaliczne, wygeneruje u Spółki obowiązek wniesienia opłaty? Zdaniem Spółki, analogicznie jak w pkt B powyżej, nieodpłatne przekazanie napojów nie jest czynnością objętą zezwoleniem hurtowym na obrót alkoholami, a więc opłata nie powinna obciążać Spółki.

Ze stanowiskiem Spółki nie zgodził się najpierw Dyrektor KIS uznając, że Spółka będzie zobowiązana do wniesienia opłaty

w każdym z ww. przypadków (interpretacje nr 0111-KDSB1-1.4019.104.2021.2.MM oraz 0111-KDSB1-1.4019.105.2021.3.MM), a następnie również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, **który oddalił skargi Spółki na obie interpretacje.**

Komentarz eksperta

W mojej ocenie, w omawianych sprawach obie strony sporu mają swoje racje i trudno w tym momencie przewidzieć po której stronie stanie NSA (zakładając, że Spółka złoży skargi kasacyjne). Mamy tutaj do czynienia z przypadkiem, gdzie względy systemowe i słusznościowe są po stronie Spółki. Z kolei organ i sąd oparły swoje stanowisko na rygorystycznym – w mojej ocenie – odczytaniu przepisów o opłacie. Dokonując ich wykładni pominięły one dodatkowo pozostałe przepisy ustawy regulujące obowiązki związane z obrotem hurtowym oraz wieloletnią praktykę ich stosowania (opłata obowiązuje ledwie od zeszłego roku).

W przypadku A, Spółka słusznie argumentowała, że przepisy o opłacie nie przewidują mechanizmu weryfikacji przez nabywcę, czy dostawca napojów wykonał ciężący na nim obowiązek jej wniesienia. Opierając się na literalnym brzmieniu przepisu, Sąd uznał z kolei, że istotna dla ustalenia obowiązku rozliczenia opłaty przez Spółkę jest okoliczność jej faktycznego wniesienia przez dostawcę, a nie wyłącznie to, że był on do tego zobowiązany. Dopiero po jej uiszczeniu przez dostawcę obowiązek ten nie przejdzie na Spółkę w razie dalszej odsprzedaży napojów detalistom. W mojej ocenie, w tym przypadku rację należy przyznać Spółce. Obciążenie jej obowiązkiem zapłaty, który bazowo spoczywa w takim przypadku na dostawcy oraz brak zawarcia w ustawie mechanizmu weryfikacji faktu rozliczenia opłaty przez dostawcę, wywołują pytania o zgodność tych regulacji z Konstytucją RP.

Z kolei w przypadkach B i C, Spółka podnosiła, że opisana w tym zakresie działalność nie jest dokonywana w ramach zezwolenia na obrót hurtowy napojami alkoholowymi. Obrót ten rozumiany jest jako zakup napojów w celu dalszej ich odsprzedaży przedsiębiorcom posiadającym właściwe zezwolenia. W ocenie Spółki, zarówno w przypadku przesunięcia wewnętrznego napojów do własnych punktów detalicznych, jak i nieodpłatnego wydania do detalistów, nie mamy

do czynienia z obrotem w rozumieniu przepisów o opłacie. Niemniej, zarówno organ jak i sąd wskazały, że literalnie Opłacie podlega **zaopatrzenie** w napoje przez hurtownika na rzecz podmiotu detalicznego. Jest to pojęcie szersze niż klasyczna sprzedaż, a w tym samym obejmuje ono także zaopatrzenie przez Spółkę własnych punktów sprzedaży detalicznej i nieodpłatne przekazania napojów przedsiębiorcom posiadającym zezwolenia detaliczne, które w efekcie podlegają opłacie.

Te argumenty przeważały w WSA nad słusznym, moim zdaniem, podejściem proponowanym przez Spółkę, zgodnie z którym opłata powinna występować jedynie wówczas, gdy dana czynność jest realizowana w ramach zezwolenia na obrót hurtowy tymi napojami.

MATEUSZ ŚLIWIŃSKI
STARSZY KONSULTANT

Wydatki na parkingi, drogi dojazdowe, ogrodzenia, rozbudowę instalacji i relokację dotychczasowych procesów produkcyjnych stanowią koszty kwalifikowane powiększające pulę zwolnienia z CIT, wyrok WSA w Poznaniu z 15 marca 2022 r., sygn. akt I SA/Po 518/21

Rozstrzygana sprawa dotyczyła interpretacji indywidualnej, w której podatnik zadał pytania dotyczące m. in. tego, w jakim zakresie koszty poniesione na rozbudowę zakładu będą stanowiły koszty kwalifikowane nowej inwestycji i, co za tym idzie, czy będą one powiększały pulę dostępnego dla podatnika zwolnienia z CIT z tytułu uzyskanej decyzji o wsparciu. Celem realizowanej inwestycji było zwiększenie zdolności produkcyjnych istniejącego zakładu.

Zdaniem organu, wydatki nie prowadzące bezpośrednio i wprost do zwiększenia mocy produkcyjnych zakładu, takie jak m. in. reorganizacja przestrzeni wokół zakładu, relokacja dotychczasowej działalności do innej części zakładu oraz ulepszenia dotychczas istniejących środków trwałych, takich jak np. instalacje zakładu.

WSA w Poznaniu nie zgodził się ze stanowiskiem organu. W uzasadnieniu wyroku sąd

wskazał, że wydatki inwestycyjne należy rozumieć szeroko, jako wszelkie wydatki, które, nawet pośrednio, przyczyniają się do zwiększenia zdolności produkcyjnej zakładu (o ile mieszczą się w kategoriach wskazanych w przepisach o pomocy publicznej udzielanej na nowe inwestycje). Sąd zauważył, że zwiększenie mocy produkcyjnych np. poprzez budowę nowej linii produkcyjnej naturalnie pociąga za sobą inne wydatki związane z dostosowaniem zakładu.

Komentarz eksperta

Omawiany wyrok zasługuje na aprobatę. Od momentu zastąpienia zezwoleń strefowych decyzjami o wsparciu Dyrektor KIS konsekwentnie odmawia zaliczenia do kosztów kwalifikowanych inwestycji wydatków związanych z dostosowaniem zakładu do zwiększonej mocy produkcyjnej (tak np. interpretacja indywidualna z 17 września 2021 r., znak: 0111-KDIB1-3.4010.267.2021.2JKU). W praktyce, inwestycje polegające na zwiększeniu mocy produkcyjnych wymagają ponoszenia dodatkowych wydatków związanych z m. in. zwiększeniem zatrudnienia i poboru mediów oraz racjonalizacją przestrzeni rozbudowanego zakładu. Oznacza to, że wydatki na te części inwestycji z ekonomicznego punktu widzenia są w wielu przypadkach konieczne i nie da się uniknąć ich poniesienia.

WSA w Poznaniu przywołał powyższe okoliczności jako przesądzające o związku kosztów z inwestycją i uchylił interpretację.

Moim zdaniem, podejście organów podatkowych, poza tym, że jest niekorzystne dla podatników, wprowadza niepożądane komplikacje w rozliczeniach. Komplikacje te wynikają z rozbieżności pomiędzy wydatkami kwalifikowanymi deklarowanymi zarządzającemu obszarem przy ubieganiu się o decyzję o wsparciu oraz wydatkami akceptowanymi przez organy podatkowe. Innymi słowy, przyjęcie stanowiska organu prowadziłoby do diametralnie odmiennego rozliczenia inwestycji dla każdego z organów w sytuacji, gdy oba organy opierają się na tych samych przepisach.

Z praktycznego punktu widzenia warto przy wnioskowaniu o wydanie decyzji o wsparciu, szczegółowo opisać składniki majątku objęte kosztami inwestycji. W kontekście omawianego wyroku może się okazać, że zakres wydatków inwestycyjnych określony w dokumentach aplikacyjnych może przesądzić o wyniku ewentualnego sporu.

W omawianym zakresie były wydawane także negatywne rozstrzygnięcie - wyrok WSA w Łodzi z dnia 20 listopada 2020 r., sygn. akt I SA/Łd 419/20. Zarówno omawiany wyrok, jak i negatywne rozstrzygnięcie WSA w Łodzi nie są prawomocne i oczekują na ostateczne rozstrzygnięcie przed NSA.

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia oceny czy koszty związane z umową leasingu finansowego, jakimi są podatki oraz opłaty dodatkowe, na podstawie art. 29a ust. 1 w zw. z ust. 6 ustawy VAT, są należnością bezpośrednio związaną z odpłatną dostawą przedmiotu leasingu, wyrok NSA z 7 kwietnia 2022 r., sygn. I FSK 2384/18	7
Ustalenie płatnika z tytułu świadczeń wypłacanych w ramach akcji promocyjnych, wyrok NSA z 7 kwietnia 2022 r., sygn. II FSK 2139/19	7
Wydatek poniesiony na rzecz dalszego podwykonawcy w związku z odpowiedzialnością solidarną spółki (generalnego wykonawcy) z podwykonawcą stanowi koszt uzyskania przychodu, wyrok NSA z 5 kwietnia 2022 r., sygn. II FSK 1885/19	7
Brak możliwości rozpoznania kosztów uzyskania przychodu w świetle art. 15 ust. 1j pkt 3 ustawy CIT w sytuacji wystawienia weksla własnego, wyrok NSA z 5 kwietnia 2022 r., sygn. II FSK 1826/19	8
Prawo do odliczenia VAT w części wyłącznie w oparciu o współczynnik VAT, o którym mowa w art. 90 ust. 3-4 ustawy VAT od wydatków inwestycyjnych ponoszonych przez muzeum, wyrok WSA w Poznaniu z 6 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/PO 561/21	8
Rozliczanie w VAT w przypadku sprzedaży wyrobów gotowych i form do produkcji tych wyrobów, wyrok WSA we Wrocławiu z 5 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/WR 337/21	8

Kwestia oceny czy koszty związane z umową leasingu finansowego, jakimi są podatki oraz opłaty dodatkowe, na podstawie art. 29a ust. 1 w zw. z ust. 6 ustawy VAT, są należnością bezpośrednio związaną z odpłatną dostawą przedmiotu leasingu, wyrok NSA z 7 kwietnia 2022 r., sygn. I FSK 2384/18

Żeby uznać wartość dodatkowych świadczeń (tj. w szczególności opłaty z tytułu czynności administracyjnych, rejestracja pojazdu, monity, wezwania oraz szereg opłat wynikających z bieżącej eksploatacji przedmiotu leasingu, ubezpieczenia przedmiotu leasingu, podatek od nieruchomości, podatek od środków transportu w przypadku pojazdów) towarzyszącym wykonaniu dostawy leasingu za wchodzącą w skład podstawy opodatkowania, niezbędnym elementem jest to, żeby ta wartość świadczeń była znana na moment określenia podstawy opodatkowania. Nie można bowiem przyjąć w takiej sytuacji, że w gruncie rzeczy bank dokonuje dostawy towarów, natomiast wartość tej dostawy towarów na moment dokonania tej czynności, na moment rozliczenia podatku, na moment powstania obowiązku podatkowego nie jest znana. W takim przypadku, mielibyśmy na gruncie podatku VAT do czynienia z zaakceptowaniem sytuacji, w której podstawa opodatkowania miałaby charakter hipotetyczny, warunkowy, tzn. mogłaby ulegać zmianie w czasie.

Ustalenie płatnika z tytułu świadczeń wypłacanych w ramach akcji promocyjnych, wyrok NSA z 7 kwietnia 2022 r., sygn. II FSK 2139/19

Przepis art. 41 ust. 1 ustawy PIT zakreśla krąg podatników podatku dochodowego i nie posługuje się kategorią podmiotu, na którym spoczywa ciężar ekonomiczny świadczenia. Przepis ten wyraźnie wskazuje, że płatnikiem jest podmiot, który dokonuje świadczeń. Skoro więc z treści tego artykułu wynika wprost, że płatnikiem jest podmiot, który dokonuje świadczeń, to nie ma podstawy do tego, żeby zajmować się ciężarem ekonomicznym, który w ogóle w tym przepisie nie jest brany pod uwagę. W świetle tego uregulowania nie budzi wątpliwości, że podmiotem dokonującym

świadczeń jest organizator zdarzenia promocyjnego, który przyrzeka oraz faktycznie wydaje nagrody.

Wydatek poniesiony na rzecz dalszego podwykonawcy w związku z odpowiedzialnością solidarną spółki (generalnego wykonawcy) z podwykonawcą stanowi koszt uzyskania przychodu, wyrok NSA z 5 kwietnia 2022 r., sygn. II FSK 1885/19

Do przepisów regulujących wykonywanie działalności gospodarczej przez spółkę należą przepisy nakładające na spółkę (inwestora) solidarną odpowiedzialność inwestora i generalnego wykonawcy, względnie wykonawców, za umowy z podwykonawcami - art. 647(1) § 5 kodeksu cywilnego.

Z solidarnego charakteru zobowiązania inwestora wynika, że podwykonawca - wierzyciel - może żądać zapłaty całości albo części należności od wszystkich zobowiązanych solidarnie łącznie, od niektórych z nich lub od każdego z osobna. Oznacza to możliwość skierowania przez podwykonawcę w całości żądania zapłaty należnego wynagrodzenia bezpośrednio do inwestora. Odpowiedzialność inwestora wobec podwykonawców wynika z ustawy, ma charakter gwarancyjny, a jej ramy określa umowa wykonawcy z podwykonawcą. Inwestor nie może zatem zwolnić się od przewidzianej w art. 647(1) § 5 kodeksu cywilnego odpowiedzialności wobec podwykonawcy. Inwestor zobowiązany jest zapłacić podwykonawcom należne wynagrodzenie także wtedy, gdy już zapłacił całe wynagrodzenie wykonawcy. Ponoszenie tej odpowiedzialności w odniesieniu do prowadzonej przez stronę działalności gospodarczej jest zatem w sposób konieczny i nieuchronny związane z wykonywaniem tej działalności - jest jednym z prawnych warunków jej wykonywania, a nadto jest jednym z elementów prawnej organizacji źródła dochodu.

Jeżeli zatem, przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez spółkę, zaistnieją warunki solidarnej odpowiedzialności, wynikającej z art. 647(1) § 5 kodeksu cywilnego wydatek powstały z tej odpowiedzialności jest kosztem uzyskania przychodu, jako spełniający podane wyżej warunki.

Brak możliwości rozpoznania kosztów uzyskania przychodu w świetle art. 15 ust. 1j pkt 3 ustawy CIT w sytuacji wystawienia weksla własnego, wyrok NSA z 5 kwietnia 2022 r., sygn. II FSK 1826/19

Zgodzić należy się z poglądem, że wystawiając weksel własny spółka nie zmniejszy swoich aktywów, zobowiąże się jedynie do zapłaty sumy pieniężnej określonej w treści weksla. Taka czynność nie może być uznana za faktyczne poniesienie wydatków na nabycie przedmiotu wkładu (wierzycelności pożyczkowej do spółki z o.o.), co oznacza, że spółka obejmując udziały w spółce z o.o. nie może rozpoznać kosztów uzyskania przychodów na podstawie art. 15 ust. 1j pkt 3 ustawy CIT.

Prawo do odliczenia VAT w części wyłączenie w oparciu o współczynnik VAT, o którym mowa w art. 90 ust. 3-4 ustawy VAT od wydatków inwestycyjnych ponoszonych przez muzeum, wyrok WSA w Poznaniu z 6 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/PO 561/21

Z ustawy o muzeach wynika, że działalność gospodarcza nie jest i nie może być działalnością podstawową muzeum, a jedynie dodatkową, którą muzeum może, ale nie musi prowadzić. Jednak w analizowanej sprawie muzeum opisując swoją sytuację wyraźnie wskazało, że w całości prowadzi działalność gospodarczą i wykonuje swoje zadania ustawowe w zakresie nieodpłatnego wstępu. Nie jest to jednak jakaś odrębnie prowadzona działalność, która powodowałaby dla muzeum problemy w ustaleniu proporcji odnośnie do tego w jakiej części wydatki przypadające na działalność nieodpłatną mają się w stosunku do działalności gospodarczej odpłatnej. Tego problemu nie ma. Muzeum uważa, że na powierzchni wykorzystywanej do działalności „mieszanej” (opodatkowanej i zwolnionej z VAT), która stanowi prawie w całości działalność gospodarczą z tym elementem nieodpłatnych świadczeń, może zastosować art. 90 ust. 3-4 ustawy VAT. Muzeum odwołuje się do konkretnych przepisów na tle wskazanych okoliczności faktycznych. Tak przedstawiona

podstawa faktyczna uzasadnia stosowanie tych przepisów, niezależnie od regulacji jaka jest zawarta w ustawie o muzeach.

Podsumowując, skoro ewentualne nieodpłatne świadczenia usług przez muzeum są integralnie związane z prowadzoną działalnością gospodarczą opodatkowaną stawkami VAT i pozostającą poza zakresem VAT, to do wydatków inwestycyjnych przypisanych powierzchni mieszanej nie stosuje się prewspółczynnika VAT w ramach dokonywanych odliczeń VAT.

Rozliczanie w VAT w przypadku sprzedaży wyrobów gotowych i form do produkcji tych wyrobów, wyrok WSA we Wrocławiu z 5 kwietnia 2022 r., sygn. I SA/WR 337/21

1) W przypadku, gdy prawo własności form do produkcji przechodzić będzie dopiero po osiągnięciu odpowiedniego progu sprzedaży wyrobów gotowych, sprzedaż form na rzecz podmiotów z grupy nie będzie stanowić u nich świadczenia pomocniczego do świadczenia głównego, za które należy uznać dostawę wyrobów gotowych. Mając na uwadze fakt, że spółka jednoznacznie wskazała, że dostawa form do produkcji na rzecz B jest odpłatna, spółka ma obowiązek wystawić fakturę dokumentującą przeniesienie prawa do rozporządzania jak właściciel formami na rzecz podmiotu, który jest ich nabywcą.

2) W przypadku gdy grupa nie odbierze określonej liczby sztuk wyrobów gotowych w ciągu trzech lat, nie można uznać, że kwota jaką otrzyma spółka z tego tytułu stanowić będzie zwiększone wynagrodzenie należne za wyroby gotowe, ostatniej partii wyrobów gotowych przekazanych podmiotom grupy. Otrzymane wynagrodzenie nie jest powiązane z ceną ostatniej partii wyrobów gotowych i wystawiona faktura korygująca do ostatniej partii wyrobów gotowych nie dokumentowałyby we właściwy sposób otrzymanej płatności. Otrzymana płatność stanowi odrębne zdarzenie nie związane z ostatnią partią opakowań.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Wydatek na spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki), zaciągniętego na sfinansowanie wydatków związanych z nieruchomością będącą przedmiotem odpłatnego zbycia, mieści się w pojęciu wydatków na własne cele mieszkaniowe, o których mowa w art. 21 ust. 25 ustawy PIT , interpretacja ogólna Ministra Finansów z 1 kwietnia 2022 r., sygn. DD2.8202.5.2020	10
Przesłanki posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności w Polsce przez spółkę niemiecką w przypadku nawiązania współpracy z polską spółką zależną w zakresie usług logistycznych. Miejsce opodatkowania usług logistycznych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 kwietnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.470.2021.3.RM	10
Ustalenie czy dokonywane przez spółkę korekty wynagrodzenia z tytułu nabycia usług wsparcia merytoryczno-administracyjnego, wynikające z przyjętego modelu rozliczeń stanowią korekty cen transferowych, o których mowa w art. 11e ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.498.2021.2.BD	11
Opodatkowanie VAT wypłaconej kwoty support payment przeznaczonej na pokrycie całości lub części kosztów związanych z dostosowaniem hotelu do standardów danej marki. Prawo do odliczenia podatku naliczonego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 marca 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.31.2022.3.RR	11
Kwestia poboru podatku u źródła od odsetek spłacanych do banku na podstawie przejętej przez bank umowy pożyczki udzielonej spółce przez udziałowca , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.15.2022.2.BD	12
Kwestia rozpoznania WNT w przypadku nabycia świadczenia kompleksowego, którego przedmiotem była dostawa urządzenia. Obowiązek wykazania WNT w deklaracji i informacji podsumowującej , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 kwietnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.598.2021.2.JO	12

Wydatek na spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki), zaciągniętego na sfinansowanie wydatków związanych z nieruchomością będącą przedmiotem odpłatnego zbycia, mieści się w pojęciu wydatków na własne cele mieszkaniowe, o których mowa w art. 21 ust. 25 ustawy PIT, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 1 kwietnia 2022 r., sygn. DD2.8202.5.2020

Dla celów podatku dochodowego od osób fizycznych, w stanie prawnym obowiązującym do dnia 31 grudnia 2021 r., należy uznać, że wydatek na spłatę kredytu (pożyczki), w tym kredytu konsolidacyjnego i refinansowego, oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki), zaciągniętego na sfinansowanie wydatków związanych z nieruchomością będącą przedmiotem odpłatnego zbycia, mieści się w pojęciu wydatków na własne cele mieszkaniowe, o których mowa w art. 21 ust. 25 ustawy PIT.

Stanowisko to pozostaje w zgodzie z intencją ustawodawcy, co potwierdza również zmiana wprowadzona z dniem 1 stycznia 2022 r. w zakresie omawianej ulgi mieszkaniowej. Zmiana przesądza, że wydatki na cele mieszkaniowe, o których mowa w art. 21 ust. 25 pkt 2 ustawy PIT, obejmują także wydatki na spłatę kredytu (pożyczki) oraz odsetek od tego kredytu (pożyczki), zaciągniętego w związku ze zbywaną nieruchomością lub prawem majątkowym na cele określone w ust. 25 pkt 1, w tym także gdy wydatki te odpowiadają równowartości wydatków uwzględnionych w kosztach uzyskania przychodu z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości, które sfinansowane zostały tym kredytem (pożyczką).

Przesłanki posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności w Polsce przez spółkę niemiecką w przypadku nawiązania współpracy z polską spółką zależną w zakresie usług logistycznych. Miejsce opodatkowania usług logistycznych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 kwietnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.470.2021.3.RM

1) Pomimo, że spółka niemiecka nawiązała współpracę ze spółką zależną (spółka polska) w zakresie usług logistycznych, nie można uznać, że na terytorium Polski niezależnie od działalności prowadzonej w Niemczech prowadzi w sposób stały działalność gospodarczą. Co prawda dla istnienia stałego miejsca prowadzenia działalności w danym państwie nie jest konieczne posiadanie własnego zaplecza

personalnego oraz technicznego, jednak dla przyjęcia stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w danym kraju, podatnik musi posiadać porównywalną kontrolę nad zapleczem personalnym i technicznym, co nie ma miejsca w analizowanej sprawie. Korzystanie przez spółkę niemiecką z usług spółki polskiej nie powoduje, że jej zaplecze personalne i techniczne pozostaje w bezpośredniej zależności od spółki niemieckiej i stanowi stałe miejsce prowadzenia działalności.

W analizowanej sprawie, spółka niemiecka nie zorganizowała w Polsce zaplecza traktowanego jak własne, świadczącego o prowadzeniu części działalności gospodarczej na terytorium Polski. Zlecenie wykonania usług logistycznych nie wiąże się z przeniesieniem/oddelegowaniem pracowników do Polski. Przy tym, spółka niemiecka nie ma kontroli nad zasobami osobowymi oraz technicznymi i rzeczowymi spółki polskiej, jak również nie ma wpływu jaka część tych zasobów ma zostać wykorzystana do świadczenia usług na jej rzecz. Jednocześnie nie dysponuje żadnym prawem do ruchomości bądź nieruchomości zlokalizowanych na terytorium Polski. Zatem, spółka niemiecka nie posiada na terytorium Polski wystarczającego zaplecza personalnego i technicznego.

Tym samym nie jest spełniona podstawowa przesłanka do uznania, że na terytorium Polski posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W tym konkretnym przypadku pomimo że nie ma sprecyzowanej daty zakończenia współpracy z polską spółką (umowa zawarta na czas nieokreślony), z uwagi na fakt, że spółka niemiecka nie ma bezpośredniej kontroli nad zasobami spółki polskiej należy stwierdzić, że nie są spełnione przesłanki do uznania, że na terytorium Polski posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

2) Spółka polska świadczy usługi logistyczne na rzecz spółki niemieckiej, tj. na rzecz podatnika w rozumieniu art. 28a ustawy VAT. Jednocześnie usługi logistyczne świadczone przez spółkę polską stanowią usługi, do których ma zastosowanie art. 28b ustawy VAT. Przy tym, spółka niemiecka posiada siedzibę działalności gospodarczej w Niemczech oraz nie posiada w Polsce stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Zatem, w tym przypadku w celu określenia miejsca świadczenia usług zastosowanie znajduje zasada ogólna wyrażona w art. 28b ust. 1 ustawy VAT. W konsekwencji miejsce świadczenia oraz opodatkowania przedmiotowej usługi znajduje się w kraju siedziby spółki niemieckiej (Niemcy).

Ustalenie czy dokonywane przez spółkę korekty wynagrodzenia z tytułu nabycia usług wsparcia merytoryczno-administracyjnego, wynikające z przyjętego modelu rozliczeń stanowią korekty cen transferowych, o których mowa w art. 11e ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.498.2021.2.BD

1) Korekta ceny transferowej oznacza skorygowanie (poprawienie, dostosowanie) ceny transferowej. Cena transferowa to cena, wynagrodzenie, wynik finansowy, wskaźnik finansowy bądź inaczej określony rezultat finansowy warunków ustalonych lub narzuconych między podmiotami powiązаныmi w wyniku istniejących między nimi powiązań (art. 11a ust. 1 pkt 1 ustawy CIT). Zatem, przedstawione w stanie faktycznym korekty są korektami cen transferowych, gdyż przewidują korektę (poprawienie, dostosowanie) ceny transferowej dotyczących transakcji realizowanych pomiędzy podmiotami powiązаныmi.

2) W analizowanej sprawie należy uznać, że transakcje zostały urynkowane na dzień ich zawarcia (tj. zostały zawarte na warunkach, jakie ustaliłyby podmioty niepowiązane), a następnie transakcje te stały się nierynkowe na skutek dokonania finalnej kalkulacji wynagrodzenia, biorąc pod uwagę realną wysokość poniesionych kosztów wliczanych do podstawy kalkulacji oraz marżę.

W opisie sprawy spółka wskazała, iż stosuje metodę koszt plus 5%, która jest metodą rozsądnej marży i dotyczy szacowania dochodu w transakcjach pomiędzy podmiotami powiązаныmi. Spółka jest w posiadaniu kalkulacji rodzaju i wysokości kosztów uwzględnionych w tej kalkulacji. W zakresie transakcji z podmiotami powiązаныmi pierwotną kalkulację wysokości wynagrodzenia za sprzedawane usługi przeprowadzono w oparciu o prognozowaną wartość kosztów (na podstawie wielkości kosztów poniesionych w poprzednich okresach). Ustalone warunki dla transakcji realizowanych przez spółkę w trakcie roku podatkowego są takie jakie ustaliłyby między sobą podmioty niepowiązane. W związku z powyższym, w przedmiotowej sprawie korekty dokonane przez spółkę stanowią korekty w rozumieniu art. 11e ustawy CIT (KCT11e).

Opodatkowanie VAT wypłaconej kwoty support payment przeznaczonej na pokrycie całości lub części kosztów związanych z dostosowaniem hotelu do standardów danej marki. Prawo do odliczenia podatku naliczonego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 marca 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.31.2022.3.RR

1) Wpłata kwoty support payment stanowi wynagrodzenie za świadczenie usług polegających na wyrażeniu zgody na zawarcie umowy zobowiązującej spółkę B do przestrzegania standardów marki (znaków towarowych), obejmujących m.in. wszelkie normy, rysunki i projekty dotyczące budowy i wyposażenia hoteli, ochrony danych, procesu bezpieczeństwa, ochrony środowiska, systemów dystrybucji, polityki zarządzania przychodami, polityki kadrowej i funkcjonowania hoteli, a także sprzętu IT, sprzętu dystrybucyjnego oraz specyfikacji operacyjnych i pozostałych. W związku z zawartymi umowami – mamy do czynienia ze świadczeniami wzajemnymi, bezpośrednimi i ekwiwalentnymi, polegającymi z jednej strony na odpowiednim zachowaniu spółki B a z drugiej strony – na zapłacie przez spółkę A określonego w umowie wynagrodzenia – kwoty support payment.

Zatem przedmiotowe wynagrodzenie - kwotę support payment, wypłaconą przez spółkę A na rzecz spółki B z przeznaczeniem na pokrycie całości lub części kosztów związanych z dostosowaniem hotelu do standardów danej marki należy traktować jako wynagrodzenie za świadczenie wykonywane przez spółkę B na rzecz spółki A. Jednorazowa płatność support payment jest związana z określonym zachowaniem się spółki B, a tym samym świadczeniem przez nią usługi, o której mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT i w konsekwencji – wynagrodzenie wypłacone w postaci kwoty support payment podlega opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

2) Spółka A będzie spełniała wszystkie warunki do skorzystania z prawa do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony z faktury wystawionej przez spółkę B. Tym samym, podatek VAT wykazany na fakturze wystawionej przez spółkę B będzie stanowił dla spółki A podatek naliczony, a tym samym spółka uprawniona będzie do pomniejszenia o ten podatek kwotę podatku należnego.

Kwestia poboru podatku u źródła od odsetek spłacanych do banku na podstawie przejętej przez bank umowy pożyczki udzielonej spółce przez udziałowca, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 30 marca 2022 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.15.2022.2.BD

Z danych zawartych w opisie sprawy wynika jednak, że spółka zawarła umowę pożyczki ze swoim udziałowcem – spółką prawa duńskiego. Następnie, na mocy zawartego porozumienia bank wstąpił w prawa wierzyciela z tytułu wyżej wskazanej umowy pożyczki. Skoro pożyczki udzielił udziałowiec, a nie bank nie znajdzie zastosowania art. 11 ust. 3 lit. d polsko-fińskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania (dalej: **UPO**).

Tym samym, odsetki od tej pożyczki powinny być opodatkowane w państwie „źródła”. Zauważyć przy tym należy, że zmiana wierzyciela wynikająca z zawartego porozumienia nie miała wpływu na okoliczność, że pożyczka ta została udzielona przez udziałowca. Zatem, pomimo zmiany wierzyciela, odsetki płacone od wierzycielności przejętych przez bank fiński nie mają charakteru odsetek od pożyczek udzielonych przez bank, bowiem pożyczka została udzielona przez udziałowca spółki. Tym samym, podmiot będący bankiem (bank z siedzibą w Finlandii) nie może korzystać z przywileju zwolnienia od opodatkowania w państwie źródła, (tj. w rozpatrywanej sprawie w Polsce), przychodu z tytułu odsetek od pożyczki udzielonej przez udziałowca i przejętej przez bank fiński na podstawie porozumienia. Przepis art. 11 ust. 3 lit. d polsko-fińskiej UPO wyraźnie wskazuje, iż wyłącznie odsetki wypłacane w związku z pożyczkami udzielonymi przez bank, zwolnione są w państwie źródła z opodatkowania. Dyspozycją art. 11 ust. 3 polsko-fińskiej UPO objęte są bowiem wyłącznie odsetki powstałe na skutek korzystania przez określoną osobę z kapitału banku.

W konsekwencji powyższego, w rozpatrywanej sprawie nie będzie miał zastosowania art. 11 ust. 3 lit. d polsko-fińskiej UPO, a dochód z tytułu odsetek wypłaconych przez spółkę na rzecz

nierezydenta będzie podlegał na terytorium Polski opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy CIT.

Kwestia rozpoznania WNT w przypadku nabycia świadczenia kompleksowego, którego przedmiotem była dostawa urządzenia. Obowiązek wykazania WNT w deklaracji i informacji podsumowującej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 1 kwietnia 2022 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.598.2021.2.JO

W analizowanej sprawie dostawcy zrealizowali na rzecz spółki świadczenie złożone, kompleksowe, którego przedmiotem była dostawa urządzenia/maszyny. Usługi takie jak projektowanie, pakowanie, transport, doradztwo przy montażu, szkolenie czy programowanie nie mają charakteru samodzielnego, nie zostałyby zakupione bez zakupu samego urządzenia/maszyny i nie miałyby dla spółki żadnej wartości i sensu ekonomicznego, gdyby nie świadczenie główne. Wyszczególniona w umowach ich wycena jest wyłącznie elementem cenotwórczym dostarczanego towaru, jego składnikiem kalkulacyjnym i wskazywana jest po to, aby klient miał świadomość elementów, które wchodziły w skład ceny dostarczanego towaru.

Zatem w przypadkach będących przedmiotem niniejszego wniosku nie występują usługi, które mogłyby stanowić samodzielny przedmiot opodatkowania VAT, a co za tym idzie brak jest podstaw do rozpoznania przez spółkę importu usług z tego tytułu. Przedmiotowe transakcje powinny zostać rozpoznane w całości jako WNT za wynagrodzeniem. Nie ma tu bowiem miejsca dostawa towaru wraz z montażem, o której mowa w art. 22 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT, w związku z tym spółka jest obowiązana wykazać w ewidencji VAT podatek należny i jest uprawniona wykazać podatek naliczony z tytułu WNT. Obowiązana jest też wykazać z tego tytułu WNT w części ewidencyjnej i deklaracyjnej pliku JPK_VAT oraz jest obowiązana wykazać z tego tytułu WNT w informacji podsumowującej VAT-UE.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl